

“पचाश्लिपिभिः पुरा भगवति ! स्तथा यदङ्गी-
क्रतं तत्राहं सफलोऽधुनापि विमतिस्तपादपञ्च-
मतेः ॥”)
पचास्यः, पुं, (पञ्च विस्तृतं आस्य यस्य ।) सिंहः ।
इत्यमरः । २ । ५ । १० ॥ (पचानि आस्यानि
यस्य । शिवः ॥ पचमुखविशिष्टे, चिः । यथा,
गोः रामायणं । ५ । ७४ । २३ ।
“लक्ष्मितेवं विशालाक्षी मया शोकपरायणा ।
आदेयेतां न जानेति पचासामित्र भोगि-
नीम् ॥ ”)
पञ्चीकरणं, क्लौ, पञ्चभूतानां भागविशेषं मिश्री-
करणम् । यथा । “पञ्चीकरणनु आकाशादि-
पञ्चस्त्रैकैकं द्विधा समं विभव्य तेषु दशसु
भगवृष्टु मध्ये प्रायमिकान् पञ्चभागान् प्रवेकं
चतुर्द्वां समं विभव्य तेषां चतुर्णां भागानां
स्वस्मिन्नीयाङ्गभागं परिलक्ष्य भागान्तरेषु
संयोजनम् । तदृक्तम् ।
द्विधा विधाय चैकैकं चतुर्द्वां प्रथमं पुनः ।
स्वस्मिन्नीयाङ्गर्थैर्येनजनात् पञ्च पञ्च ते ॥ इति ॥
अस्याप्रामाण्यं नाशङ्कनीयं चित्तत्करणमुत्तेः
पञ्चीकरणस्यायुपलक्षण्यार्थतात् । पचानां पचा-
त्कले समानेषि तेषु च वैशिश्चातु तद्वादस्त-
द्वाह इति न्यायेन आकाशादिव्यपदेशः सम्भवति ।
तदानीमाकाशे शब्दोऽभिव्यक्ते । वायौ शब्द-
स्यांश्चौ । अमौ शब्दस्यारूपाणि । असु शब्द-
स्यारूपरसाः । एथियां शब्दस्यरूपरस-
गत्याच । एतेभ्यः पञ्चीकृतेभ्यो भृतेभ्यः
भूर्भुवः स्वर्महर्वनस्तपः सत्यमित्रात्मकानाम्
पर्युपरि विद्यमानानां अतलवितलसुतलरसा
तलतलातलमहातलप्रातालानामकानां अधोधो
विद्यमानानां लोकानां ब्रह्माङ्गस्य तदन्तर्गत-
चतुर्द्विध्यालश्चरीराणामन्नप्रानादीनाहोत्पच्छ-
भवति ॥” इति वेदान्तसारः । ३६-४२ ॥
पञ्चेन्द्रियं, क्लौ, पचानां ज्ञानेन्द्रियाणां समाहारः ।
यथा । “श्रीचल्लानेवरसनद्वाग्नं पञ्चेन्द्रियाणि
च ॥” इति शब्दचन्द्रिका ॥ पञ्चकर्मेन्द्रियच्च ॥
पञ्चेषु, पुं, (पञ्च इष्यो यस्य ।) कामदेवः । इति
हलादुधः ॥
पञ्चोपविष्ठं, क्लौ, (पञ्चमंस्यकं उपविष्ठम् ।) उप
विषपञ्चकम् । यथा, राजनिर्धरणे ।
“स्वत्त्वर्ककर्वीराग्नि लाङ्गोली विषमुष्टिका ।
गतान्युपविष्ठाग्नाहुः पञ्च पाणित्यशालिनः ॥”
पञ्चोऽग्नः, पुं, (पञ्च उग्नाग्नः ।) आहारयादक-
श्रीरीरस्यपञ्चाग्नयः । यथा, सारकौसुदाम ।
“भौमायार्थेयवायाचाः पञ्चोऽग्नाग्नः सनाभसाः ।
पञ्चाहारगुणान्स्वान्स्वान्पर्यावादीन पचन्त्यहु ।
पार्थिवाः पार्थिवानेव शेषाः शेषांश्चदेहगत् ॥”
पञ्चरं, क्लौ, (पञ्चते रुद्धते उदरथनमनेन । पञ्च-
रोधे+वरन् ।) कायास्यित्यन्तम् । श्रीरीरास्य-
पञ्चरम् । (यथा, पञ्चदशी । ६ । १७३ ।
“देहादिपञ्चरं यन्तं तदारोहोऽभिमनिता ।
विहितप्रतिरिहेषु प्रदत्तिर्भेदमण्यं भवेत् ॥”

पञ्चते रुद्धते पच्यादिरच ।) पच्यादिव्यगहम् ।
इत्यमरभरतौ । पिंचरा इति भाषा । तत्-
पर्यायः । श्रालारम्भ । इति जटाधरः ॥ (यथा,
हेः रामायणे । २ । ६५ । ५ ।
“तेन शब्देन विहगाः प्रतिबुद्धाश्च स्वस्तुः ।
शाश्वास्याः पञ्चरसाश्च ये राजकुलगीचराः ॥”)
पञ्चरः, पुं, (पञ्चते रुद्धते आत्मा वस्तिन् । पञ्च-
रोधे+वरन् ।) भरीरम् । इति चिकाङ्गशेषः ॥
“पञ्चयोगदीपिकायाम् । ४ । ८ ।
“हासप्रतिमहसाणि नाङ्गोऽहाराणि पञ्चरे ।
सुपुच्चा शामत्री शक्तिः शैवाल्लवे निरर्थकाः ॥”
“पञ्चरे पञ्चरवच्छिरास्त्रिभिर्वृं ग्रहीरे ।” इति
तद्वीका ॥) देहास्यसम्भवः । तत् पर्यायः ।
कड्डालः २ देहवत्यास्य इ । इति जटाधरः ॥
कलियुगम् । गवां नौराजनार्विधिः । इति सार-
स्वताभिधानम् ॥
पञ्चराखेटः, पुं, (पञ्चरेण्व यन्ते आखेटो न्यग्या
यस्मात् ।) मत्स्यमारणोपाययन्तम् । पोलो
इति भाषा । तत् पर्यायः । लङ्कः २ पलवः ३ ।
इति चिकाङ्गशेषः ॥ [राजनिर्धाटः ॥]
पञ्चलः, पुं, (पञ्च + अलच् ।) कोलकदः । इति
पञ्ची, रूपी, (पञ्च + इन् ।) स्त्रवनालिका । इति
शब्दमाला । पाँडिन इति भाषा । पञ्चिका च ॥
पञ्चिका, रूपी, (पञ्च + स्वार्थं कृन् टाप् ।) तूलना-
लिका । इति हारावलौ ॥ पाँडिन इति भाषा ॥
टीकाविषेषः । यथाह वैमचन्द्रः ।
“टीका निरन्तरशास्या पञ्चिका पदभञ्जिका ॥”
अग्नस्त्वानी । इति चिकाङ्गशेषः ॥ पचाङ्गम् ।
पाँचिन इति भाषा । ततश्वरणकलं यथा,—
“वारो हरति दुःखं नक्षं पापनाशनम् ।
तिथिर्भवति गङ्गाया योगः सागरसङ्गमः ।
करणं सर्वतीर्थिनि श्रूयते दिनपञ्जिका ॥”
इति देवजाः ॥
अपि च अतिस्तत्त्वे वराहवचनम् ।
“दुःखप्रानाशको वारो नक्षं पापनाशनम् ।
तिथिरायुष्करौ प्रोक्ता योगो बुद्धिविर्वक्तः ॥”
चन्द्रः करोति सौभायमंशकः शुभदायकः ।
करणालभते लक्ष्मी यः इद्योति दिने दिने ॥”
निःशेषपदव्याख्याची । तिथिवारादिज्ञापिका ।
आयव्यलिखनार्थां च । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
पञ्चिकारकः, पुं, (पञ्चिन करोतीति । क्ल + खुल् ।)
कायस्यजातिः । यथाह जटाधरः ।
“वाय कायस्यः करणः पञ्चिकारकः ॥”
(अस्य पञ्चिकरणकथा कायस्यशब्दे द्रष्टव्यम् ॥)
पञ्चिकाकारक्ष ॥
पञ्ची, रूपी, (पञ्चिन + वा डौप् ।) पञ्चिः । नालिका ।
इति शब्दमाला ॥ पञ्चिका । पाँचिन इति
भाषा । यथोक्तं देवजाः ।
“देवज्ञवक्तेण पञ्चोति पञ्चीं
शत्रुवर्यं याति शशीव कृष्णे ॥”
यज्ञविशेषः । यथाह धुवानन्दमिश्रः ।
“प्रणन्य विष्वरपादमादौ

सरस्वतीं तां कुलदेवताच्च ।
शिशुप्रबोधाय कुलस्य पञ्ची
विविष्टते श्रीयुतमिश्रकेण ॥”
पञ्चीकरः, पुं, (पञ्चीं पञ्चिकां करोतीति । क्ल +
टः ।) कायस्यः । यथा । “कायस्ये कूटकात्-
पञ्चीकरौ ।” इति चिकाङ्गशेषः ॥
पट, गतौ । इति कविकल्पदमः ॥ (चुरां-परं-
चक्र-सेट ।) पटति । इति दुर्गादासः ॥
पट, त क वेश्वने । इति कविकल्पदमः ॥ (वदन्त-
चुरां-परं-सकं-सेट ।) यन्त्रे । इत्यन्ये । पट-
यति मालौ । मालिकः । इति दुर्गादासः ॥
पटं, रूपी, (पटतीति । पट + पचाङ्गच् ।) इदिः ।
चालम् । इति पटलशब्दटीकायां भरतः ॥
पटः, पुं, रूपी, (पटयत्वनेन । पट वेश्वने वचर्ये कः ।)
श्रीभवस्त्रम् । तत् पर्यायः । सुचेलकः २ ।
इत्यमरः । २ । ११ । ११६ ॥ (यथा, पञ्चदशी । ६ । १० ।
“यथा धांतो घट्टितस्त लाङ्गोऽहितो रक्तिनः पटः ।
चित्तन्यां मिस्त्राणि विराट् चाक्षा तथ्यन्ते ॥”)
चित्रपटः । इति मेदिनी ॥ तस्य लक्षणं यथा,—
“पटस्य लक्षणं वच्ये यथा सिश्चन्ति ताथकाः ।
ग्रन्थिकेश्चविहीने तु अजीर्णे समतनुके ॥
अस्ताटिते अच्छदे तु स्तलेनैव समालिखेत् ।
योगिनी रूपिणी कार्या जयादैः परिवारिता ।
कुरुपैये कुरुपैलु स्तर्वेग तु न पूच्यते ॥
लेखकस्य तु यद्युपं चित्रे भवति ताढग्रम् ॥”
इति देवीपुराणम् ॥
पटः, पुं, पियालटकः । इति मेदिनी ॥ पुरस्कृतः ।
इति विश्वः ॥
पटकः, पुं, (पटेन छदनेन कायति प्रकाशते इति ।
कै+कः ।) शिविरम् । इति शब्दमाला ॥
पटकारः, पुं, (पटं श्रीभवस्त्रं चित्रं वा करोतीति
यः । पट + क + अग्न ।) तत्त्वायाः । चित्रकरः ॥
पटकृती, रूपी, (पटस्य पटनिर्मिता वा कृती ।)
वस्त्रवेशम् । तां उ इति भाषा । तत् पर्यायः ।
केलिका २ गुणालयनिका ३ । इति हेमचन्द्रः ॥
पटचरः, कीर्ती, (भूतपूर्वं पटन् । भूतपूर्वं चरद् ।
यद्या पटदिव्यत्यन्तं शब्दं चरतीति । पटतु + चर
+ अच् ।) जीर्णवस्त्रम् । इत्यमरः । २ । ११ । १५ ॥
(पञ्चते आवेद्यते इति । पट + वाहुलकात्
अत् । पटदिव्य चरति यः । चर + अच् ।)
चौरे पुं इत्यमरटीकायां रमानायाः ॥
पटमणः, पुं, (पटानां वस्त्राणां मणः ।) पट-
कृती । इति शब्दचन्द्रिका ॥
पटमयं, रूपी, (पट + मणद् ।) वस्त्रगहम् । यथा,—
“पटवापः पटमयं दूष्यं वस्त्रगहं स्त्रलम् ॥”
इति चिकाङ्गशेषः ॥
शाटी । यथा, शब्दस्त्रवाल्याम् ।
“पटवासः पटमयं शाटी शाटक इत्यपि ॥”